

106. Lov om forlængelse af lov om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs. (Handelsminister *Lars P. Jensen*). [A. sp. 2049. C. sp. 369].

Skriftlig fremsættelse $^{10}/_3$ (F. sp. 3371). 1. beh. $^{19}/_3$ (F. sp. 3730). Partiernes ordførere: Erling Olsen, Conrad Kofoed, Knud Thomsen, Svend Haugaard, Vivike og Bækgaard. 2. beh. $^{1}/_4$ (F. sp. 4429). 3. beh. $^{6}/_4$ (F. sp. 4440). *Loven stadfæstet 21. april 1965.* (Lovt. nr. 143).

Ved loven forlænges lov nr. 184 af 4. maj 1939, jfr. lov nr. 212 af 29. april 1940, lov nr. 651 af 17. december 1940, lov nr. 495 af 19. december 1951, lov nr. 429 af 17. december 1952, lov nr. 294 af 17. november 1953 og lov nr. 140 af 29. april 1955, indtil *udgangen af året 1975.*

Om baggrunden for lovforslaget anførte *handelsministeren* i fremsættelsestalen bl. a.:

„Spørgsmålet om, hvorvidt det ved loven oprettede forsikringsinstitut „Dansk Krigs-Søforsikring for Varer“ bør fortsætte sin virksomhed efter 1965, har igennem nogen tid været overvejet inden for instituttets bestyrelse, ligesom spørgsmålet har været forelagt de særligt interesserede erhvervsorganisationer og de erhvervsvirksomheder samt banker og forsikringselskaber, der siden instituttets oprettelse i 1939 har stået som garanter. Garantikapitalen udgør 40 mill. kr., hvoraf 20 mill. kr. er tegnet af staten, 14 mill. kr. af et i dette øjemed dannet konsortium bestående af banker og erhvervsvirksomheder inden for handel og industri samt 6 mill. kr. af danske forsikringselskaber.

Det har under de førte forhandlinger vist sig, at søforsikringselskaberne fortsat ikke ser sig i stand til at overtage dækning af krigsrisiko. Der foreligger imidlertid — uanset at tegning af krigsforsikring for varer m. v. er en frivillig sag — et meget betydeligt praktisk behov for tegning af sådan krigsforsikring, hvilket fremgår af den omstændighed, at instituttets præmieindtægt i 1964 har udgjort godt 1.673.000 kr. — i øvrigt en stigning på ca. 10 pct. i forhold til præmieindtægten i 1963. Instituttets bestyrelse har derfor med tilslutning fra garanterne fundet det nødvendigt, at instituttets virksomhed videreføres for *en ny 10-årig periode* med samme kapitalgrundlag som efter den gældende lov.

I forbindelse med forhandlingerne om forlængelse af loven i 1955 blev der fra garanternes side rejst spørgsmål om, hvorvidt der måtte være mulighed for at oprette et *konsortium af forsikringselskaber* og andre garanter med det formål at kunne overtage garantiandele, hvor det måtte skønnes ønskeligt at kunne frigøre en garant